

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Inuideo vobis, quem nescia venor, IESVM
 Me sine spectatis nocte, dieque meum.
 Heu ego quid merui? totis quem cernitis annis,
 Cur mihi cernendum nulla dat hora Deum?
 Totus Amor Deus ipse, sui sic parcus amoris
 Cur abit, vt lacrymis fons mihi largus eat?

ELEGIA II.

1. *B. Virgo è cedri, sub quà sedet, folijs exoptat,
 vt sibi umbratile horologium Amor concinnet; vt inde
 reditum filij deprehendat, designetque horam.*

2. *Fontem, cui adsidet, monet vt suum cursum
 ad Christum qui sit caput fontium, reflectat; vel vt
 eius sitim restinguat.*

Heu! feror incertis huc, illuc nescia campis:
 Quod sequar, at nullum fert mihi campus iter,
 Multa quidem varijs reperi vestigia fulcis:
 At nusquam Domini signa reporto mei,
 O vtinam norit (sed quid non nouit & absens?)
 Quahbus, ah! Virgo lucter anhela malis!
 Quod super, ipsa vijs, heu! fracta tot ærumnolis,
 Hac ego sub cedro debile sterno larus.
 Vnde suis vmbrijs lætas cedrus indicet horas,
 His struat è folijs horologion Amor,
 Qui doceant horas, solem si quæris & vmbra è
 Hic erit irradians sol Puer, vmbra Parens,
 Tum radijs Puer inde, Parens hinc arguet vmbrijs,
 Quæ dabit hora mei solis amore frui,
 Si tamen hic absistat honos, & gloria cedro:
 Indice pro cedro dux mihi riuus eat.
 Fors his fons vitreo fugiens pede quærat IESVM;
 Improba cui siccis cor sitis vrat agris,
 Cui potè nobilior gelidæ sit gratia lymphæ;
 Pocula quàm tenero fundere grata Deo!
 Riuus vt hic bibulis furtim serpebat in herbis,
 Tum dixi, vt sedi pybere fessæ toro:

Riuus,

Riuule, quo properas longinquis auis oris ;
 Natalesque fugis lymphidus exsul aquas ?
 Curre, nec inuideo : profugos decet ire liquores,
 Sed mihi curre ; tuo fonte recurrat Amor.
 In capu. ! vitreas fuga versa reflectat habenas,
 Insueralque redux curre, recurre vias.
 Riuule, quare tuum quem quæro miserima fontem ?
 Sic dominum certo calle sequere tuum.
 Vt video, varios sequerisque, fugisque per orbes,
 Quâ trahis errantes crispa per arua vias.
 Curuus an ad fontem reuolubile pondus aquarum
 Flectis ? adi puerum (fons tuus ille) meum.
 Illius ante pedes liquidas tum siste quadrigas,
 Et comes adistam supplice nixa genu.
 Tum tenero Domino famulas pius adflue lymphas,
 Forsitan exstinguet pronida lympa sitim.
 Si tener ille sitit sitiente viator arenâ
 (Vt metuo) siccum dilue Nympha metum.
 Quod si parca breuem tibi copia fraudet aquæ spem ;
 Sufficiam largo lactea pocla sinu.
 Alma mihi plenas nam gratia suggerit urnas ;
 Vber vt hinc æquis effluat vnda modis.
 Ancillæ Phariæ siccis fons fluxit arenis, (a)
 Nec rerum Domino vena maligna fluet ?
 Virga petrâ liquidôs prius extudit arida fontes, (b)
 Hacidumque almo depulit amne sitim.
 Nonne & vbi siccis torret vapor ossa medullis, (c)
 Viator & ex asini dentibus hausit aquas ?
 Quin & adulter aquæ fontem quem damnat amaror, (d)
 Nonne suis vates imbuit inde fauis ?
 Nec mihi fons vllus, nullas mihi riuus, & amnis
 Pocula qui Domino spondeat æqua suo ?
 Quod si nulla sitis quam fons leuet, angat alumnum,
 Quâ fugit, ad Gnatum fons mihi ducat iter,
 Donec aquis pia Nympha pedes prælambat IESV :
 Ille mihi fontis dulciior vsus erit.
 Quin etiam qui monstrat iter liquor indice riuo,
 Quâ premor, exstinguet nil vbi poto, sitim, (a) Agari

ppat,
 et in
 rsem
 vel ut
 er,
 rule,

(a) Agari & Ismaeli, ubi in deserto siti astuans,
Angelus fontem indicat.

(b) Moses bis suâ virgâ petram percutiens, fon-
tem inde elicit.

(c) Samson casis Philisthæis è maxillâ asini im-
petrat à Deo aquas.

(d) Elizeus fontem amarum in Iericho sale ma-
fuso dulcem reddidit.

ELEGIA III.

Felicitatem eius loci, in quo Christus
versatur, B. Virgo celebrat.

1. Optat illi, cui insistit, rupi sua vota insculpere.
2. Felicia ea in quibus Christus degit loca præ-
dicat.
3. Arbor illa sub quâ desidet Deus, pulcherrima
& uberrima evadit.

VT stetit aëriâ speculâ super ardua montis
Digna parens Verbo; tunc itâ visa loqui est:
Quis dabit hâc sculpam petrâ, quas dicto, querelas?
Queis sit spina stylus, facta sed ipsa chalybs.
Tunc ego stans docili modo quod pede subtero saxo,
Imprimerem luctûs conscia signa mei.
Suppleretque cavas denso dolor imbres figuras:
Imperat hic lacrymas quò iuber ire loqui.
Scire lubet, quid arare velim? lege quæso viator.
Mi IESU ad MARIAM tu mea vitâ redi.
Nullus at ille redit: varias decurrit in oras;
Nec tamen vlla mihi quem tener ora, refert.
Invideo vobis felices gaudia campi,
Quæ mea sunt, superum gaudia digna domo.